

Olv.: Iz 53,10-11 - Zsid 4,14-16 – Mk 10,35-45
Zebedeus fiai

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Isten hozta a Testvéreket!

Ma reggel így mondom, hogy jó reggelt! Nemcsak azért, mert ilyen gyönyörű szép őszi reggel van, hanem mert nagyon fontos, hogy minden reggel valóban fölébredjünk. Egyszer az egyik rabbi megkérdezte tanítványaitól, hogy mikor van vége az éjszakának, és mikor jön el a reggel? Különböző okos válaszokat adtak a növendékek. Akkor, amikor a tárgyakat egymástól már meg lehet különböztetni, akkor már reggel van. Amikor a különböző élőlényeket föl lehet ismerni, akkor már reggel van. A válaszuk nem volt elfogadható számára, és a következőt mondta:

***Akkor érkezik el a reggel, amikor találkozol valakivel,
felismered az arcát, és megállapítod azt, hogy a testvéred!***

Ezért gondoltam, hogy jó reggelt kívánok. Már egymással találkoztak. Mindenki eldöntheti, fölismerete-e, ki is az, aki mellett állt, vagy akivel ma reggel idejövet találkozott. Kérjük Isten segítségét, hogy ez a felismerés hozzátartozzon az életünkhöz, mert ez megújulásunk kezdete.

Szentbeszéd

Kedves Testvérek!

Már hetek óta minden vasárnap előjön a szolgálat kérdése. Az ember alapmagatartása a szolgálat. Az a könyv, amit már említettem, ezt a címet viseli: „A szolgálat menti meg a világot!” Jézus úton Jeruzsálem felé tanítja övéit és ez a tanítás eljutott hozzánk is. Jézus egy új világot készít elő, azért nem véletlen, hogy ez a fogalom oly sokszor előjön ezen a tanítóúton. Az ember számára egy új lehetőséget készít, hogy végre visszataláljon a helyére, fölismerje, mi az értelme életének.

Hol a helyünk?

A mai evangéliumban választ kapunk arra, amire talán kevészer gondolunk, pedig mindent ez határoz meg:

A helyünk az Isten mellett van!

Ezzel magyarázható, hogy Jézus különösebben nem feddi meg ezt a két apostolt, amikor arra kéri, hogy egyikünk jobboldon, másikunk baloldon üljön dicsőségben. Korábban, amikor ilyenfajta emberi gondolat megfogalmazódott, akkor nagyon szigorúan válaszolt. Most válasz nélkül hagyja a két apostol kérését, de odahaza később megmagyarázza, mert a többiek joggal nehezteltek, hogy mit képzelnek? Kis ügyeskedésről van szó. Jézus világos és egyértelmű választ ad.

Válasza azért fontos, mert az a rendszer, az az új világ,
amelyért Jézus dolgozik, amelyet Jézus felkínál nekünk,
az ebből az igazságból nő ki, hogy helyünk az Isten mellett van!

***Isten mellett az ember a helyére kerül
és aki a helyén van, az tudja mi a dolga!***

Válság, váltság, megváltás

Ezek a fogalmak egymásmellé helyezve nagyon egybecsengenek. Segítenek abban, hogy megértsük az üzenetet.

Jézus arról beszél, hogy az ember ***válságban*** van!
Jézus az, aki a ***váltságdíjat*** megfizeti!
Ennek gyümölcse ***a megváltás***,
hogy a válságban lévő ember megváltott emberré váljon!
Megváltott emberekként éljünk együtt úgy,
ahogy a szentmise bevezetőjében mondtam:

***Egymás arcában lássuk meg magunkat!
Egymás arcában ismerjük fel a testvért!
Egy újfajta testvériségről van szó, ami a szolgálat által épül fel!***

Isten nélkül az ember válságba, sötétségbe kerül

A hatalom jelen van ebben a világban. A hatalommal nincs is semmi gond. A gond akkor kezdődik, amikor a hatalom nélkülözi a kegyelmet, nincs benne jóindulat. Az emberek legitimizálják a hatalmat, de ha a hatalom megfélemez arról, hogy az emberekért, az emberek szolgálatáért van, akkor a válság nőttön-nő.

Elsősorban az ember életére figyeljünk,
mert a válság nem csak gazdasági, nem csak politikai.
Az igazi válság az ember sötétsége!
Az ember jobban szereti a sötétséget, mint a világosságot.
Az ember elhagyja a helyét! Az ember elhagyja az Istent!

Ez a paradicsomi történet fájdalmas üzenete. Ettől a pillanattól kezdve az ember nincs a helyén. Ha az ember nincs a helyén, akkor nem igazodik el, sötétben van, kóborol, elbizonytalanodik. Elmagányosodik, mert aki sötétben van, az akkor is magányos, hogy ha valakik vele, mellette vannak. Gondoljunk arra a számtalan megoldatlan kérdésre, rengeteg problémára, gondra, bajra, amik még hozzáadódnak ehhez a válsághoz, mert ezek a bajok nőttön-nőnek, ha az ember sötétben, egyedül van.

***Amikor az ember az Isten mellett nem érzi jól magát,
elhagyja ezt a helyét, akkor elmagányosodik,
mert az ember igazi szövetségese az Isten, mert Isten a szeretet!***

Istennel való szövetségünk nemesít meg bennünket

Kell ennél jobb szövetségese? Azért fontos ez, mert ha az ember ezt elveszíti, akkor ezzel a veszteségével az összes embert is elveszíti. Bár kétségbeesve keres legalább mentségeket, mentsvárakat, egyeseket, embereket, de valójában a másikat se találja meg, ha nincs Istene.

***Egyedül az Istennel való szövetségünk,
az Istennel való szeretetkapcsolatunk nemesít meg bennünket úgy,
hogy az egymással való kapcsolatunkban sem élünk vissza egymással!***

Az ószövetségi zsidó nép engesztelő áldozatai

Az ókori népek és az ószövetségi zsidó nép is igen sokszor nagyon nehéznek élte meg önmaga helyzetét. Ilyenkor ki akarták engesztelni áldozatokkal - a zsidók így mondták - az Örökkévalót, a Mindenhatót. Váltásdíjat fizetnek abban a reményben, hogy ez által megszabadulnak terheiktől. Kétfajta egészen sajátos áldozat volt a zsidóknál. Az egyik áldozatnál egy kecskebakra ráolvasták bűneiket és kizavarták a nyomorult állatot a pusztába, ott elpusztult, éhen pusztult. A zsidók úgy gondolták, hogy ezzel megszabadulnak terheiktől. Volt egy másik áldozat. Ugyanígy ráolvasták az állatra bűneiket, megölték, és vérével meghintették az embereket. A Szentírásban visszajön ez a gondolat Jézus áldozatában. Jézus vére ránk hullott és megszentelt bennünket.

Jézus elhozza közénk az Isten szeretetét és ebbe belehal!

Jézus kiment bennünket a válságból. Hogyan? Úgy, hogy váltságot fizet. Jézus váltságul adja magát, ezzel elhozza közénk az Isten szeretetét. Ez az isteni szeretet szenved ebben a világban. Minden szeretet szenved. Aki vállalja, hogy szeressen, ezzel vállal minden szenvedést is. Aki azt gondolja, úgy is lehet szeretni, hogy ez kikapcsolható, az elvétí az utat.

Jézus váltságdíja abban áll,
hogy elhozza Isten szeretetét ebbe a világba!
Ez a szeretet akkora, hogy belehal az Isten,
mert szeretetét soha se vonja vissza!

***Isten a szeretetét soha se vonja vissza, és ebbe belehal az Isten!
Jézus ez által, így fizet váltságot értünk!***

Ezért nagyon-nagy kérdés, amikor a tanítványok azt kérik Jézustól, hogy adj nekünk melletted helyet. Rendben van, csak ezt nem Én döntöm el. Ki tudjátok inni a kelyhet Velem? Természetesen. Emberi önbizalom. Ez a kehely a szenvedés kelyhe.

Ez a kehely azt jelenti, hogy Jézus példájára,
ahogy ő kiitta a szenvedés kelyhét, mert szeret,
úgy ha ti a helyeteken vagytok, mellettem vagytok, Velem vagytok,
akkor nektek is ki kell üríteni ezt a kelyhet,
mert ez azt jelenti, hogy szeretitek egymást,
szeretitek a másik embert, és ebbe belehal az ember!

Vigasztalásképpen, legalább volt értelme a halálnak. Milyen borzasztó dolog, amikor az ember eljut élete végére, és azt állapítja meg, hogy még értelme sem volt. Nagyon komoly és izgalmas kérdés ez is.

Egyház a megváltottak közössége

Váltság! Jézus váltságot hozott nekünk, ő a váltságunk. Elhozta hozzánk a megváltás hazáját. Megváltottak vagyunk. Jézus létrehoz egy közösséget. Ez a közösség az Egyház, a megváltottak közössége, ahol az emberek a helyükön vannak. Helyünkön vagyunk? Mindenki a helyén van? Tessék ezen kicsit elgondolkodni. Ennek a közösségnek küldetése, - amit Jézus meg is fogalmazott, - hogy akik a helyükre törekednek, azoknak szolgálniuk kell a másikat, és szenvedniük kell a másikat. A szolgálatról oly sokat beszéltünk. Aki első akar lenni, legyen a többinek a szolgája. Ragyogó perspektíva! Nem lehet másképp a helyünkön lenni!

A másik a szenvedés. A szenvedés azt jelenti, hogy nem közömbös számunkra a másik ember sorsa. Ez a szenvedés. Együtt érezni a másikkal, amiről oly sokat beszél ez a világ: szolidaritás. Nem lehet az ember szolidáris a másikkal úgy, hogy nem szenved vele. Ha mi nyugodtan leülünk vacsorázni este, és nem izgat bennünket az, hogy hány ember nem ül asztalhoz, akkor valami nagy baj van. E nélkül nem lehet megváltott életet élni. A megváltott élet nem teológiai fogalom.

A megváltott élet a világ jövője!

A megváltott élet azt jelenti, hogy egymással szolidárisak vagyunk!

A megváltott élet azt jelenti,
 hogy nem tudunk a másik ember szenvedésével,
 nyomorúságával szemben közömbösek maradni,
 akármilyen szenvedésről, betegségről, bajról van szó!
 Vajon a világ mennyire értékeli ezeket a szolgálatokat?
 Nem értékeli, mert értetlenkedik.

Templomban vagyunk. Önök legalább bejöttek ide, de egyre kevesebben. Egyre kevesebben vagyunk, talán ebből sejtünk valamit, hogy kereszténységünk küldetése mindeznek az igazságoknak a felmutatása. Hát ki, ha nem a keresztények? Azok, akiknek nincs Istenük? Nehogy lekörözzenek bennünket. Néha olyan fájdalmasan látom azt, hogy ezek az igazi keresztény lehetőségek, mondjuk éppen a szentmisék, amik az isteni szeretet forrásait nyitogatják számunkra, mintha a hívőknek se lenne fontos. Sokkal fontosabb előadásokra, keresztény értelmiségiek előadására járni. Azt gondolják, hogy ha ilyen előadásokra eljárnak, akkor megtették, amit meg kell tenniük. Igen nagy divatja van a zarándokutaknak. Ilyen út, olyan út, amolyan út. Megteheti, akinek van pénze. Úgy gondolják az esetek többségében az emberek, hogy ezzel megtették, amit meg kellett tenniük. Ezt mutatja a televízió is és könyvek áradata, amik mindezekkel kapcsolatosak. A pogány világban bimbózó istenéhség az, ami itt megmutatkozik a különböző értelmiségi előadásokban, programokban, zarándokutakban. Ezek erről árulkodnak.

Jézus azt várja tőlünk, hogy egymást szolgáljuk!
 Jézus azt várja tőlünk, hogy egymásért szenvedjünk! Ezek tények!

A mai vasárnapon engedjük megszólalni a tényeket!

***Az álmokat, a vágyakat, a különböző szép célkitűzéseket kicsit hátrább,
 mert csak az számít, amit egymásért teszünk!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Rengeteg szenvedésünknek mi magunk vagyunk az okai. Van sok olyan szenvedés, amiről nem tehetünk, egyszerűen ránk szakadnak. Mi általában azt várjuk Istentől, hogy ezeket szüntesse meg. Jézus példája azt mutatja, hogy a szenvedés hozzátartozik az életünkhöz. Egyetlen lehetőségünk van nekünk embereknek, hogy egymás terhét hordozzuk. A szenvedésben nem hagyjuk magukra az embereket. Jézus ezt az utat mutatja nekünk! Nincs több lehetőségünk, de ez halálosan komoly! Ezt kérjük ebben az imádságban, hogy tudjunk együtt szenvedni. Ez az igazi testvériség a szolgálat által!

Mi Atyánk...